

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

En l'esperança de l'Advent

L'any litúrgic és la celebració sacramental, durant l'any, del que els cristians creiem i volem viure. No es tracta de celebrar el record d'uns esdeveniments passats, sinó de rememorar i celebrar el misteri de Crist.

Al llarg de l'any, l'Església celebra les festes i solemnitats que fan referència a la vida i al misteri del Fill de Déu encarnat, mort i ressuscitat; aquestes festes generen al seu voltant uns dies de relleu especial, per això l'any litúrgic es divi-

deix en cinc temps litúrgics (Advent, Nadal, Temps de durant l'any, Quaresma i Pasqua). Cal dir que aquest esquema es va repetir any rere any amb la finalitat d'ajudar-nos a aprofundir en el misteri de Déu. Cada any litúrgic té un determinat cicle litúrgic (A, B o C), que es correspon respectivament amb els textos dels tres evangelis sinòptics (Mateu, Marc i Lluc). L'evangeli de Joan està reservat a celebracions especials en cadascun dels tres cicles litúrgics.

El primer diumenge d'Advent vam iniciar el cicle litúrgic B. En aquest cicle les lectures de l'Evangelí corresponen, doncs, a sant Marc. A Marc se li atribueix ser el primer que va recopilar les diferents tradicions per donar llum al primer Evangelí. Un evangelí escrit, segons la tradició, a Roma i dirigit a una comunitat de cristians, antigament d'origen pagà. L'evangelista Marc incideix en la visió que la fe cristiana és cristocèntrica, és a dir, gira al voltant de Jesucrist i el mostra com al Messies i Fill de Déu.

La vinguda del Salvador, que celebrem al Nadal, ha de ser esperada i preparada activament durant l'Advent; Jesús ha de ser esperat i acollit. Per això, l'Advent és un temps de conversió a Déu, de pregària, d'esperança, de confiança, de joia i d'agraïment. L'Advent, preparació esperançada dels nostres cors per a la vinguda del Fill de Déu encarnat, se situa en la perspectiva de l'esperança messiànica del poble d'Israel, des dels patriarques fins a la vinguda del Salvador.

A l'Advent tenen un relleu especial les figures de Joan Baptista i de Maria de Natzaret. La litúrgia ens presenta Maria com la personificació de l'actitud radical de l'Advent: plena disponibilitat i acceptació de la voluntat de Déu, espera generosa i joiosa. En ple temps d'Advent, el dia 8 de desembre, l'Església catòlica celebra el dogma de la Immaculada Concepció de Maria, promulgat pel papa Pius IX el 8 de desembre de l'any 1854. Aquest dogma afirma que Maria va estar lliure del pecat original des de la seva concepció, pels mèrits del seu fill, Jesucrist. Es recull així el que els fidels creien des dels inicis del cristianisme.

Benvolguts germans i germanes, Déu vulgui que la pregària litúrgica d'aquest temps d'Advent ens faci créixer en la fe, en l'esperança i en l'amor, per preparar millor la vinguda de Nostre Senyor a les nostres vides i a les nostres comunitats.

ENTREVISTA

Nova etapa a la FJM

JAUME ANGELATS

La Fundació Joan Maragall (FJM) té nou president: el Dr. Jaume Angelats, que succeeix el Dr. David Jou. El Dr. Angelats, que accepta el repte «amb gratitud i responsabilitat», fa prop de deu anys que era membre del seu patronat. Va descobrir la FJM en la dècada dels 90 a través de les seves publicacions, «que oferien fruits d'un treball reflexiu persistent, d'activitats i propostes suggestives».

Quins reptes es proposa?

Amb el patronat i molts altres col·laboradors, mirarem d'aprofundir i actualitzar les línies fundacionals: cultivant la sinodalitat eclesial, teixint bones relacions amb els variats camps culturals i artístics del país, establint complicitats institucionals per posar en relleu el valor social de la dimensió religiosa, dissenyant propostes de diàleg agosrades i potenciant la difusió de *Qüestions de Vida Cristiana*, que reflecteix i catalitza actualment moltes inquietuds i iniciatives de la FJM.

Per què és necessària l'existència d'una institució com la FJM?

La FJM procura ser un signe de la condició dialògica de la fe cristiana, que neix d'una actitud d'escolta, obertura i respecte envers l'Altre i tots els altres... En harmonia amb el misteri de l'Encarnació, la comunicació de l'Evangeli, primordialment testimonial i gens impositiva, no pot negligir cap dels aspectes del llenguatge, de la sensibilitat i de l'experiència humana.

Per què amb la nova etapa s'obre un horitzó engrescador?

La pandèmia va comportar l'eclosió d'una crisi amb múltiples efectes. La FJM no en va quedar exempta... Ha calgut una reflexió interna, l'adaptació a condicionaments econòmics més precaris i replantejar el seu sentit en el moment actual. Posant en valor l'especificitat de la FJM i apostant per la seva continuïtat, l'Arquebisbat de Barcelona ha possibilitat el trasllat de la seu a la Balmesiana.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

No és un braçalet!

Un alumne de disset anys s'apropa al seu professor de Religió, un religiós prevere, i obrint una caixa que porta, li diu: «Professor, miri quin braçalet he comprat per a la meua àvia». El professor observa amb atenció el que li mostra el seu alumne i afegeix: «Em sembla que no és un braçalet, és un rosari». «Un què...?» diu l'alumne sorprès. El professor li respon: «El rosari que tu tens a les mans és un enfilall de grans que s'utilitza per resar una pregària tradicional i molt arrelada entre els catòlics: el sant rosari. Els grans estan units en cinc grups de deu que corresponen als anomenats misteris, tots de la vida de Jesucrist o de la Verge Maria. L'enfilall de grans uneix els seus extrems amb una creu. Per fer-lo servir, després d'enunciar cada misteri es resa un pànostre, deu avemaries i un glòria al Pare. Es pot resar també comunitàriament».

Seguint sorprès i, aquesta vegada, una mica contrariat perquè es posava en dubte que fos un braçalet, l'alumne demana més informació. El professor continua dient: «El sant rosari és una pregària que aju-

da a aprofundir en el misteri del Crist, a pregar per determinades intencions, enriquint la vida de fe, posant a Maria, Mare de Déu, per intercessora. No dubtis, però, que la teua àvia estarà molt contenta i t'ho agrairà». L'alumne s'acomoda i dos dies després, abans de començar la classe, s'apropa al professor somrient i, amb posat agraït, li comunica: «Ahir, al vespre, vaig anar a casa de l'àvia. Sempre que la visito la veig feliç, ahir molt. M'agraï el regal. Vaig veure que no considerava aquella peça com un braçalet. Per a ella era quelcom més important. Em digué que, fent servir el rosari, pregaria per mi i per tots els seus fills i nets». «... i pregueu els uns pels altres, perquè sigueu guarits. La pregària insistent d'un just és molt poderosa» (*Jm* 5,16). «Com cada vegada que hi vaig al vespre, vàrem sopar junts. Estava contenta. Jo, també. Va fer un sopar molt bo. Jo diria que especial».

Era una llàstima que aquell jove no tingués noció del què era un rosari ni per a què servia. Sort del professor i de l'àvia. Ben segur que, amb ella, algun dia el resaran junts abans de sopar.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Llar Benet XVI

HNA. M. DE LOS ÀNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Hace trece años vino Benedicto XVI, sin embargo, sigue vivo aquel gozoso clamor «¡el Santo Padre visita nuestra Obra Nen Déu!». El día 7 de noviembre, realizó la dedicación de la basílica de la Sagrada Familia ¿cómo no recordarlo?, y... llegada la tarde, ¡nos visitó!

La Obra, más que centenaria, se inició en favor de los niños enfermos más necesitados; hoy, el objetivo se ha aglutinado en la atención a niños, jóvenes, y adultos discapacitados. Cada uno de ellos, en escuela, centro de día, talleres, residencia Madre Carmen y centro médico, reciben una atención cercana y personalizada, abierta a su familia y sociedad.

Sus orígenes tienen un sabor sinodal. Sus fundadores, en aquel 1892, obispo Català, Dr. Estapé, Mn. Vallet,

P. Bernabé de Astorga, Junta de Señoras y beata Carmen del Niño Jesús —fundadora de las Franciscanas de los Sagrados Corazones que regentan la Obra— nos dejaron una muestra de lo que la caridad de los cristianos unidos puede realizar.

El pueblo de Dios sigue manteniendo la Fundación Niño Dios: preladados diocesanos, patronos, profesionales, hermanas. El impulso del cardenal Martínez Sistach, y sus delegados sucesivos Mn. Muñoz, Mn. Arenas, y Mn. Bacardit, llegó hasta Benedicto XVI. En su visita bendijo la primera piedra de una nueva residencia.

Bendecida ahora por el cardenal Omella, el Nen Déu ha dado, entre nosotros, un hogar, una Llar, al papa Benedicto XVI. Que la Mare de Déu la proteja.

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns (□Terrassa) (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilist, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinia); beat Joan Marinoniu, prev. teatí.

13. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església. Sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osea; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dissabte. [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Josep Maryanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ † Diumenge vinent, diumenge III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1 / Tte 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llàtzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

DIUMENGE II D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats». Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit». Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».

Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepressibles.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados». Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sió; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con el su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

Salm responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».

COMENTARI

Aplanem el camí per al Senyor

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Si de veritat volem encetar una realitat nova, si volem iniciar un nou temps d'esperança, si volem un món millor i demanem a Déu que vingui a ajudar-nos, i ens salvi de les nostres misèries, cal que estiguem atents, vetllem i preparem bé el camí per al Senyor.

El profeta Isaïes té present que el poble està trist i desconsolat per la seva situació, i anuncia en nom de Déu: «Consoleu, consoleu el meu poble» «parleu-li amorosament i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud i li són perdonats els seus pecats».

El mateix Evangeli ens diu que Déu vol consolar el seu poble; però ens cal «obrir una ruta al Senyor, i preparar-li el camí». La iniciativa és de Déu, que envia al món el seu Fill, Jesucrist, però ell espera la nostra personal col·laboració.

Cal obrir una ruta al Senyor i aplanar-li els camins: «Abaixar els turons» del nostre orgull i prepotència, que impedeixen que el Senyor pugui entrar en el nostre interior, sovint tancat pel nostre egocentrisme, i «Aixecar les valls i fondalades» de les nostres pors, mandres i preocupacions que no ens deixen tenir esperança.

Ens cal experimentar la necessitat de voler canviar de vida, i acollir la persona i la Bona Notícia (l'Evangeli) de Jesús. Hem de preparar el camí perquè Ell pugui entrar en la nostra vida i en el nostre món.

Sant Pere ens recorda que el Senyor ens ha promès «un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia». I continua dient: «mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepressibles».

Necessitem persones que, com Joan Baptista, desvetllin les consciències dels altres; i aquestes persones hem de ser tots nosaltres; però per realitzar aquesta missió ens cal, en primer lloc, que estiguem ben desvetllats i transformats per Jesucrist.

La seva vinguda al nostre món ens ha d'inspirar confiança, paciència, pau, i la joia de sentir-nos molt estimats i més capaços d'estimar.

Hem de ser sempre unes persones, un poble consolat i consolador, per això ens cal afermar-nos plenament a Jesucrist, Déu que estima, perdona i salva, i obrir-nos als altres homes i dones que tant necessiten ser estimats i consolats en moltes afliccions.

Aprofitem aquest temps d'esperança per preparar la gran realitat de Nadal. Aplanem els camins per al Senyor. Lloem-lo, donem-li culte i anunciem tot el seu missatge, servint amb estimació tots els nostres germans. Fem-ho ben significativament amb els més necessitats.

AGENDA

Capella de Nostra Senyora de l'Esperança. Els diumenges, 10, 17 i 24 de desembre, a les 19 h, vespres de música i Esperit. Amb Bernat Bailbé a l'orgue. Per altra banda, el 18 de desembre, festa de la Mare de Déu de l'Esperança, santa missa de celebració a la capella. Portes obertes matí i tarda: de 10 a 13 h i de 16 a 19 h. (c/ de la Palma de Sant Just, 2).

Institut Sant Tomàs de Balmesiana. El proper dimecres, 13 de desembre, a les 19 h, missa presidida per Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona. En acabar, meditació a partir de l'exhortació apostòlica «C'est la confiança», a càrrec de Mn. Josep Maria Alsina hnscc. Serà a la capella de la Balmesiana. (c/ Duran i Bas, 9).

Catequesi amb els catecúmens. El proper dissabte, 16 de desembre, tindrà lloc una catequesi mensual a la Catedral de Barcelona. A les 18 h, celebració de l'eucaristia i, a les 19 h, catequesi a la capella del Sant Crist de Lepant. Impartirà la catequesi Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona. (Pla de la seu, s/n).

Amics de l'Orgue de les Corts. El proper diumenge, 17 de desembre, a les 18 h, se celebrarà un concert d'orgue amb motiu de Nadal a la parròquia de Santa Maria del Remei de les Corts. Anirà a càrrec de Tomé Olives, organista de la Catedral de Menorca, a

Activitats nadalenques a la Sagrada Família

CANTADA DE NADALES A LA FAÇANA DEL NAIXEMENT. El proper **dimarts, 19 de desembre, a les 18.30 h**, la Sagrada Família oferirà una cantada de nadales al carrer Marina, davant de la façana del Naixement. Anirà a càrrec de diverses corals del barri del Raval i del Gòtic.

KorraVal Evolution, Dona Gospel, Cor de Dones del Xamfrà, Món Raval, Girasol, Cor Turull, Cor Drassanes, Cor Kudyapi, Flors de Maig i Trencacors i Musicals' Choir oferiran un repertori de nadales tradicionals catalanes i cançons de Nadal d'arreu del món.

IL-LUMINACIÓ DELS GRUPS ESCULTÒRICS DE LA FAÇANA NAIXEMENT. Coincidint amb el 800è aniversari del primer pessebre, la Sagrada Família vol celebrar-ho amb la il·luminació de la façana del Naixement, oferint l'oportunitat de donar vida a les escenes del pessebre esculpides amb pedra que Gaudí va plasmar. De forma cronològica, **s'il·luminaran els diferents grups escultòrics del Naixement, de l'Adoració dels Pastors i dels Reis d'Orient**, mentre una música i una locució enregistrada acompanyaran la il·luminació.

Es podran veure del 20 al 22 de desembre, de 19 a 21 h, des del carrer Marina. Les sessions es realitzaran en català i castellà.

Ciudadella. Entrada lliure amb aportació voluntària. (Plaça de la Concòrdia, 1).

Connecta: Especial Nadal 2023. El proper divendres, 22 de desembre, a les 16.30 h, els joves del Secretariat diocesà de Pastoral amb Joves sortirán als carrers de Barcelona per cantar i recollir aliments per als més vulnerables. D'aquesta manera, podran viure i reconnectar amb el veritable sentit de Nadal. A l'Església de Santa Anna. (c/ Santa Anna, 29).

Corrent Social Cristià. El proper dissabte, 3 de febrer, a les 9.30 h, tindrà lloc la presentació del moviment Corrent Social Cristià a la Universitat Abat Oliba. El Corrent és un moviment que cerca transformar la societat actual per fer-la més lliure i més justa. Proposa la renovació social, cultural i política, promovent els principis i els valors de l'humanisme social cristià en tots els aspectes de

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

la vida i en tots els sectors per construir una societat basada en la veritat i l'amor.

LLIBRES

Trobada amb el Crist, de Joaquim Mesguer García. Aquest llibre de 224 pàgines, editat per Bubok Editorial, és una col·lecció de cinquanta contes sobre la pregària, els sacraments i la vocació. Explica, a través de contes, les dues últimes parts del Catecisme de l'Església catòlica referides a la celebració del misteri de la fe (la litúrgia) i a la pregària. També el podeu trobar en castellà amb el títol: *Encuentro en Cristo*.

El silencio habitado. Meditaciones para nuestro tiempo, de Noel Mendia. Aquest llibre de 216 pàgines, editat per San Pablo, posa el lector davant la inqüestionable tendència humana de transcendir la seva vida terrenal per poder buscar Déu en un hipotètic més enllà, on trobar el veritable sentit de la vida. A partir d'aquesta idea, reflexiona l'autor reflexiona sobre esdeveniments globals i personals en els que, a través de la meditació o la simple autoconsciència, podem trobar Déu.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

En la esperanza del Adviento

El año litúrgico es la celebración sacramental, durante todo el año, de lo que creemos y queremos vivir los cristianos. No se trata de celebrar el recuerdo de acontecimientos pasados, sino de recordar y celebrar el misterio de Cristo.

A lo largo del año, la Iglesia celebra las fiestas y solemnidades que hacen referencia a la vida y al misterio del Hijo de Dios encarnado, muerto y resucitado; estas fiestas generan a su alrededor unos días de especial relieve, por eso el año litúrgico se divide en cinco tiempos litúrgicos (Adviento, Navidad, Tiempo Ordinario, Cuaresma y Pascua). Hay que decir que este esquema se repite año tras año con el fin de ayudarnos a profundizar en el misterio de Dios. Cada año litúrgico tiene un determinado ciclo litúrgico (A, B o C), que se corresponde respectivamente con los textos de los tres evangelios sinópticos (Mateo, Marcos y Lucas). El evangelio de Juan está reservado a celebraciones especiales en cada uno de los tres ciclos litúrgicos.

El primer domingo de Adviento ya iniciamos el ciclo litúrgico B. En este ciclo las lecturas del Evangelio corresponden, pues, a san Marcos. A Marcos se le atribuye ser el primero que recopiló las distintas tradiciones para dar luz al primer Evangelio. Un evangelio escrito, según la tradición, en Roma y dirigido a una comunidad de cristianos, antiguamente de origen pagano. El evangelista Marcos incide en la visión de que la fe cristiana es cristocéntrica, es decir, gira alrededor de Jesucristo y lo muestra como el Mesías e Hijo de Dios.

La venida del Salvador, que celebramos en Navidad, debe ser esperada y preparada activamente durante el Adviento; Jesús debe ser esperado y acogido. Por eso, el Adviento es un tiempo de conversión a Dios, de oración, de esperanza, de confianza, de alegría y de agradecimiento. El Adviento, preparación esperanzada de nuestros corazones para la venida del Hijo de Dios encarnado, se sitúa en la perspectiva de la es-

peranza mesiánica del pueblo de Israel, desde los patriarcas hasta la venida del Salvador.

En el Adviento tienen un relieve especial las figuras de Juan Bautista y de María de Nazaret. La liturgia nos presenta a María como la personificación de la actitud radical del Adviento: plena disponibilidad y aceptación de la voluntad de Dios, espera generosa y gozosa. En pleno tiempo de Adviento, el día 8 de diciembre, la Iglesia católica celebra el dogma de la Inmaculada Concepción de María, promulgado por el papa Pío IX el 8 de diciembre del año 1854. Este dogma afirma que María estuvo libre del pecado original desde su concepción, por los méritos de su hijo, Jesucristo. Se recoge así lo que los fieles creían desde los inicios del cristianismo.

Queridos hermanos y hermanas, Dios quiera que la oración litúrgica de este tiempo de Adviento nos haga crecer en la fe, en la esperanza y en el amor, para preparar mejor la venida de Nuestro Señor a nuestras vidas y a nuestras comunidades.